

Bà ăn tối trong ngày lễ Tết n đã xong từ lâu, mọi người chia đã nhóm, lập phe...ca hát, nhủ, và “gây sóng”.

Các chị trẻ tập họp nhau bên giàn máy Karaoke mọi câu chuyện của người em trai bà chị nhà. Đám cháu và con cùng bên bè của chúng cũng đâu có kém cô dì...Ồi thôi là hát. Người ta nói hát hay không bằng hay hát mà; cho nên, ai cũng ngả nghiêng tranh nhau cất tiếng. Chèn ơi, chốc đêm thắp Năm v qua máy nhà hàng xóm không biết chuyện gì xảy ra trong căn nhà trong xóm mình... n là n. “n mà dzui” Mọi người nói vậy.

Có một nhóm không đông lắm đang ngồi ngoài nhà để xe, hút thuốc và uống nước trà, trong đó có ông Hai Dãnh, chị nhà. Ông Hai đưa máy đưa cháu vào nhà chơi game vì chị n y “ô nhiễm” vì nhng người n y đang “liều một đám”. Trong khói thuốc “vàng bay lên mây”, trà p sen thơm ngát nhp tiếng ng m nh... Ông Hai kêu mọi người im lặng nghe.

“Có nghe gì đâu anh hai!”

“Im! Không nghe sao?...Đó! Đó!”

“Mà có chuyện gì vậy?”

“Có chuyện gì đâu, ăn no, hút thuốc...và nghe tiếng m a...rồi!”

“Tiếng gì. Làm hết n.”

“À! Ngoài hiên giọt mưa Thu thánh thót rơi...trời lặng u buồn mây hốt hiu ng ng trôi...phôi không? Già mà còn lâm ly ác...Vô nhà ca-ra-ô-kê đi.”

“Thôi rồi tui biết tiếng ông già rồi...nhỏ v (nh) chị gì. Phôi hông?”

Có ai đó cất giọng...“Ngoài hiên giọt mưa thu thánh thót rơi, trời lặng u buồn mây hốt hiu ng ng trôi, nghe gió thổi ng m h trong mưa thu. Ai khóc ai than h! Vài con chim non chiêm chiếp kêu trên cành nh nh tr xanh, Gió ng ng đi mưa buồn chi cho cõi lòng lâm ly. Hồn thu tối n i đây gieo buồn lây, lòng vng muôn b không li p che gió v. Ai n c n thng đi chân buông mau đng th bao là s u. Người mong mây tan cho gió hiu hiu lnh mây ng tr xanh; ch c gì vui mưa còn rồi bao kiếp s u không nguôi. Gió xa xôi v n v; mưa giăng mù lê thê. Đ n bao năm n a tr i... V chng Ngâu thôi khóc vì thu... (Nh c: Đng Th Phong. L i: Bùi Công K)

“Cm n! Cm n! Nhng không phôi đâu. Tôi không nh bài ca “Giọt Mưa Thu” cũng hng có bà nh phòng nhì gì ráo tr i...Tôi nghe giọt nước mưa tí tách rơi ngoài hiên sao nó gi ng quê nhà quá vậy thôi.”

“i tr i . Thì mưa a đâu chng gi ng nhau? Giọt nào cũng là giọt nước thôi. Gi ng nh 2 giọt nước mà l .”

“Sao mà gi ng đ c? Ông nhà l u, nhà to...làm gì có mái nhà, có máng nước, còn của thì đóng kín mít, làm sao ông nghe đ c giọt mưa ngoài hè, ngoài hiên? Ch có nhà nghèo nh tui, đây, ch n y ông mọi nghe đ c tiếng mưa, nghe đ c giọt mưa mái nhà xu ng vng nước...Đó, nghe cho rõ đi...đó...đó.”

“, thì đ c rồi, mà nh làm gì, nghe đ c rồi sao n a? Muốn làm ông Đng Th Phong hay sao đó?”

“M y đưa t i bay...xin l i nha, còn nh quá...mu n nghe tao nói cho mà nghe.”

“Nh nhít gì n a, g n 50 r i ch b .”

“Thôi, đ c rồi...nhng tr c khi nói, ông cho tui h i. Sao bà nay ông ăn L Gà Tây...mà không có món gà Tây?”

Hai Dãnh không nói không ng, ông quay gh, đng lên, b c l i ch c bàn nh...l y m t t gi y...”Nè!”. Và đó là một bên in t máy computer của ông.

Giọt Mưa Nào Cũng Giọt Nhau

Tác Giả: Lê Bình

Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 04:55

“Mười năm ngọ i Hoa Kỳ chọ n ngày thọ Năm trong tuọ n lọ thọ tọ cọ a tháng Mọ i Mọ t đọ cọ hành lọ Tọ ọ n. Năm nay lọ Tọ ọ n rọ i vào ngày 27 tháng 11. Ngày lọ Tọ ọ n cũng còn đọ c gọ i là “Ngày Gà Tây” theo truyọ n thọ ng ỏ n trong ngày lọ này.

Mọ t trong nhọ ng nhà sáng lọ p ra nọ c Mọ là Benjamin Franklin gọ i gà Tây là mọ t “giọ ng chim can đọ m” và là “cọ dân nguyên thọ y cọ a nọ c Mọ”. Ông tọ lòng kính trọ ng chúng và nghĩ rọ ng gà tây mọ i là biọ u tọ ng cho quọ c gia này. Gà Tây là mọ t loài chim vũ thông minh, thân họ u, sọ ng tọ p đoàn, thích ọ gọ n nhau, và gà mọ chọ p nhọ n chọ t đọ che chọ cho gà con. Khi họ u sọ chúng có thọ bay vọ i tọ c đọ là 55 miles mọ t giọ hay chọ y vọ i tọ c đọ 25 miles mọ t giọ, và tuọ i thọ cọ a chúng khoọ ng 10 năm.

Thay vì chọ n gà Tây hiọ n lành, thân thiọ n làm biọ u tọ ng cho quọ c gia, nhọ ng nhà sáng lọ p xọ này đã chọ n con đọ i bàng hung đọ. Và không biọ t có phọ i vì hiọ n lành vô tọ i hay vì không đọ c chọ n làm biọ u tọ ng cho nọ c Mọ mà không biọ t bao nhiêu là gà tây bọ giọ t đem lên bàn ỏ n vào ngày lọ Tọ ọ n mà không ai nhọ ọ n chúng.

Hàng năm có họ n 270 triọ u con gà tây bọ giọ t làm thọ c ỏ n, trong đó có 78 triọ u con lên bàn ỏ n vào ngày lọ Tọ ọ n. Trọ c khi chúng bọ giọ t làm thọ c ỏ n, nhọ ng chú gà đọ thọ ng này chọ sọ ng đọ c mọ t thọ i gian rọ t ngọ n ngọ i là nọ a năm, không đọ c cha mọ sẵn sóc, che chọ hay đọ c chọ y nhọ y tung tăng trên nhọ ng cánh đọ ng cọ mà phọ i sọ ng trong nhọ ng chuọ ng họ p công nghiọ p chọ t họ p. Chúng bọ cọ t mọ đọ không cho cọ n lọ n nhau vì bọ cắng thọ ng thọ n kinh do sọ ng trong mọ t môi trọ ng chọ t họ p. Nhiọ u chú yọ u sọ c thọ ng bọ chọ t vì ngọ p thọ. Các chú đọ c cho ỏ n mọ t lọ i thọ c phọ m đọ c biọ t đọ nhọ ng bọ phọ n mà con ngọ i thích ỏ n, nhọ c và đọ i phọ i đọ c phát triọ n mau và lọ n, cung cọ p nhiọ u thọ t mọ m và mang lọ i nhiọ u lọ i nhuọ n cho giọ i tọ bọ n. Thọ t tọ i nghiọ p cho chúng, ọ c và đọ i đọ c phát triọ n bọ t quân bình, sọ c nọ ng phọ n trên đề xuọ ng chỏ n nên chúng thọ ng hay bọ thọ ng ọ chỏ n. Chúng không có tuọ i thọ, không có tuọ i tình yêu, không đọ c họ ng họ nh phúc gia đọ nh vọ i cha mọ, vọ i ngọ i yêu vì đọ n tuọ i trọ ng thành là thọ i đọ m mà các nhà tọ bọ n chỏ n nuôi cho rọ ng thọ t tọ i đọ mọ m và thọ m nhọ t, tọ c khoọ ng 6 hay 7 tháng tuọ i là bọ giọ t. Trọ c khi chọ t, chúng bọ treo cọ vào dây chuyọ n nhúng vào họ nọ c sọ i, rọ i qua các giai đọ n vọ t lỏ ng, mọ xọ, sau đó bọ gọ i lọ i bọ ng bao plastic, đọ a vào nhà đá làm cho đọ ng lọ nh thành nhọ ng xác chọ t cọ ng nhọ đá, rọ i đọ c vọ n chuyọ n tọ i các siêu thọ bán cho ngọ i tiêu dùng mang vọ bọ vào lò nọ ng sau khi nhọ i vào bọ ng vại ba thọ khác.

Thọ c ra, thọ t gà tây, theo nhiọ u ngọ i cho biọ t nhọ t nhọ o và không ngon. Họ tin là gà tây ít cholesterol nhọ ng thọ c tọ cho biọ t nhiọ u họ n cọ thọ t bò. Mọ t đọ i gà tây chọ a khoọ ng 700 milligrams cholesterol và cho khoọ ng 1,600 calories. Các báo cáo cọ a Bọ Nông Nghiọ p Hoa Kỳ cho hay mọ t phọ n tám (1/8) sọ lọ ng gà Tây đọ c bán trong đọ p lọ Tọ ọ n bọ nhiọ m siêu vi khuọ n salmonella và campylobacter gây bọ nh cho ngọ i ỏ n hàng năm. Do đó, vì nhu cọ u bọ o vọ sọ c khoọ, chúng ta nên tìm các món ỏ n thay thọ, và họ n nọ a ngày lọ Tọ ọ n là ngày vui vọ y sum họ p gia đọ nh, không vì thọ mà chúng ta cọ p đọ sọ sọ ng cọ a nhọ ng chú gà tây hiọ n lành, thân thiọ n và đọ thọ ng. Ai cũng biọ t sọ sọ ng cọ a mọ i sinh vọ t là vô cùng trân quý, mọ i sinh vọ t đọ u có quyọ n sọ ng, có tọ do sọ ng và không muọ n ai lọ y đọ sọ sọ ng. Hãy cùng nói vọ i nhau, vọ i nhọ ng ngọ i thân, vọ i cha mọ, bà con, anh em, bọ n bè là chúng ta hãy cùng nhau ỏ n mọ ng lọ Tọ ọ n mà không có sọ đau đọ n chọ t chọ c cọ a các sinh vọ t khác, ỏ n mọ ng trong niọ m vui sum vọ y họ nh phúc, trong ỏ n lọ hòa bình giọ a các sinh vọ t vọ i nhau. (Sọ u Tọ m trên Internet-Không biọ t tác giọ)

“Á! Thì ra ông ỏ n chay à?”

“No! ọ ng không ỏ n gà Tây vì sọ cao máu, nhiọ u cholesterol mà thôi.”

“Cũng không đúng.”

Giọt Mưa Nào Cũng Gặp Nhau

Tác Giả: Lê Bình

Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 04:55

“Ông nói cho tui này nghe đi.”

Hai Dẫn chầm rãi: “Có hời thì tui mới nói...Cái chuyện con ngó i ta ở đâu cũng gặp nhau thôi...dù đó là M, M, Tàu, Nhật...hay Congo...muốn ăn ngó n muốn mua c đồ p...và mua n s ng..”

“Há...há...Tội gì mới.”

“Thì cũng đừng nghe cho hời cái đã. Đừng bốp chốp.”

“Cũng như giọt nước mưa thì nó gặp nhau...chỉ có khác là nơi chốn và cách nghe, cách nhìn.”

“Cái này thì mới...nhưng ngó i khi mới thì sao nè?”

“Lời cũng cái chuyện này...bởi nó đánh cho cũng phải.”

“Đừng xỏ hoài mới.”

“Ngó i ta nói gặp càng già càng cay...nhưng tui thì thấy gặp càng già càng x...hỏi ai xài. Nói chuyện thì làm cơm, triết lý, con cò con kê...làm mới anh bạn trẻ hời kiên nhẫn. Cái đi u tui sao bây không có gà Tây thì các ông biết rồi đó, mình không ăn thì ngó i ta cũng ăn. Không ăn là để cho con cháu nó biết đâu cần phải có gà tây mới ra là Tội. Đúng ra, ta không nên ăn con gà Tây mà phải tui nó đã giúp cho những ngó i tui nên đầu tiên đến M để c s ng...cũng gặp như đến có đồ y như ngó b là c thì dân Da Đen vô mới cái reservation, territories...tui không ăn gà Tây là vì như vậy. Các ông có nghe chuyện s tích con Ngó ng không ăn Tép ch?”

“Ông nói gì thì tui cũng ch a hiểu làm. Ông nói xa xôi quá sá rồi. Cái thì bị bực mới có gì thì hu ch to t cha nó ra ch để phải suy nghĩ mới làm, ai có thì gặp đâu mà nghĩ ch.”

“Thì có gì đâu...nhưng mới ông nghe tin t c đó, vào ngày L Tội có kho ng vài ch c tay yên hùng trang b súng máy và i u đến Mumbai, n Đ tàn sát kho ng h n 100 ngó i (119) và làm b th ng h n 300...mà sao nè, nghe tin t c thì b n đó tìm những du khách có qu c t ch Anh, M ....Đó là cái nghiệp đó các ông i. Cha mới ăn mới con khát nước là vậy. Chính phải là cha mới mà.”

“Nói vậy thì làm sao bây gặp?”

“Ai mà biết để c. H n ai mới gặp thôi. Có công nghiệp mà cũng có biết nghiệp. Cái biết nghiệp là cái mà mới cá nhân có thể làm thay để để c.”

“Cha! Cha! Nói c y như là ông thấy gặp vậy ta.”

“Đâu có dám ông i. Tui cái tu i già nó hay l n th n, nói chuyện n x qua chuyện kia, nhìn Gà hóa Qu c ông i.”

“Nhưng vậy là ông có “ý để” mới tui mới l i nh u để có đồ p gặp để o phải hông nè?”

“Nói gì nghe ghê quá “ý để, ý để c” gì đâu. Chuyện qua là ngó i ta nghe mưa a nh nhà, nghe mưa a làm ra nh c mới nh c n, thì v i vẫn mới kia. Còn mình thì ba mới nghĩ b y nghĩ b thôi mà.”

“Mà tui hỏi ng thấy có chuyện nào dính với chuyện nào hời anh Hai?”

“Thì trà d t u h u mà. Nói ch i thôi. Nhưng mà anh nói thì tui s n cũng nói luôn. Giọt nước mưa a ở quê nhà cũng gặp giọt nước mưa a ở M, ngó i Việt c a mình đi đâu cũng là con cháu c a L c Long Quân và Bà Âu C.”

“Cái mới thì đúng rồi.”

Hai Dẫn c i. “Nhưng có hời lại rồi anh i. Mới gặp có mới mưa a thôi à.”

“Là sao?”

“Thì L c Long Quân nói với bà Âu C đó...Sau khi l y nhau để để c 100 cái trẻ n ra 100 ngó i con, mới hôm L c Long Quân nói với v là Âu C r ng: “Ta là loài r ng, nằng là giọt ng tiên, khó v i nhau lâu dài. Nay ta đem năm mới con v mi n b n, còn nằng đem năm mới con v mi n núi, chia nhau trẻ vì các n i, k lên núi, ngó i xu ng b n, n u g p s nguy hi m thì báo cho nhau biết, c u giúp l n nhau, đừng có quên.” Nhưng vậy, nói theo ki u để vẫn minh

Giọt Mưa Nào Cũng Giọt Ng Nhau

Tác Giả: Lê Bình

Thứ Bảy, 29 Tháng 11 Năm 2008 04:55

---

thì coi nh< Cha L< c M< Âu ly thân ch< đâu có ly d< ph< i hông? V< n còn c< u giúp nhau?...m< i khi có bi< n thì kêu nhau v<. Bậy gi< con cháu c< a Âu L< c thu< c n< a tr< c còn n< a sau quên m< t ti< t...”

“À, thì ra là v< y, gi< t n< c m< a < đâu cũng gi< ng nhau, nh< ng do cách nhìn và cách nghe c< a m< i ng< i? Thì ra là v< y.”